

ikke nedprioriterer det her arbejde i den meget trængte økonomiske situation, de har.

Det understreges også af høringssvarene fra Videns- og Formidlingscenter for Socialt Udsatte, Landsorganisationen af Kvindekrisecentre, Joan-Søstrene, Dannerhuset, hvor vigtigt det er, at vi ikke nøjes med at lave reglerne om, så politiet kan bortvise dem, men at vi også sikrer, at den fornødne sociale opfølgning er til stede. Det kan vi altså ikke regne med at den er fra socialforvaltningens side, plus at der er problemet med, at hvis det er socialforvaltningen, risikerer vi, at man klientgør de her kvinder i stedet for det, som vi ønsker, nemlig at sikre langt bedre muligheder for, at de kan komme videre i livet.

Som enkelte andre ordførere har været inde på, mener vi også, det er vigtigt at afsætte flere ressourcer til at sikre, at mændene kommer i behandling, så de ikke bare flytter videre til et nyt forhold eller efter nogen tid vender tilbage og så fortsætter mønsteret og volden. Derfor er det altså utrolig vigtigt, at vi kommer i gang med noget behandling og lærer dem nogle andre adfærdsmønstre.

Så er der, som vi har været lidt inde på under debatten, og som fru Elisabeth Arnold nævnte, spørgsmålet om de udenlandske kvinder, at de ikke skal risikere at miste deres opholdstilladelse, fordi samlivet bliver afbrudt.

Der er også, som det også er peget på i nogle af høringssvarene, spørgsmålet om betingelserne for bortvisning, hvor man altså udvider det, så det ikke kun sker, hvis der er begået noget kriminelt, men at man også kan bortvise manden, hvis der er en opførsel, som kan opfattes som en trussel om vold.

Det er meget vidtgående, og når man så samtidig ikke har sat nogen ressourcer af overhovedet til at uddanne det personale, der skal tage sig af de her konflikter, bliver det altså meget svært at se, hvordan de skal vurdere, om der er en, der har optrådt på en måde, som om han vil stikke en flad, eller hvad man ellers kunne forestille sig, og derfor skal bortvises. Det er en stor udvidelse, man laver her, at det ikke kun er, hvis der er vold eller trusler om grov vold. Så vil jeg gerne have afklaret nærmere under udvalgsarbejdet, hvad man egentlig forestiller sig rent praktisk.

Så mener vi altså, at det er nødvendigt, at der bliver lavet noget godt vejledningsmateriale, både til de politifolk, der skal tage sig af situationen, som jeg var inde på tidligere, og til dem, der skal tage sig af det sociale, samt noget mate-

riale til den, der får lov at blive i hjemmet, og til den, der bliver bortvist, som på en enkel måde forklarer, hvad det her indebærer, og hvad der skal foregå.

Vi vil også gerne, at vi prøvede at se på, hvad man gør i forhold til samvær med børnene. Når nu den ene bliver bortvist fra hjemmet, hvad gør vi så for at finde ud af, om der skal være samvær, og hvordan samværet skal foregå osv. Det synes vi ville være rart at kunne komme nærmere ind på under udvalgsarbejdet.

I udgangspunktet er vi altså positive over for forslaget.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Så er det hr. Jann Sjørnsen som ordfører.

Jann Sjørnsen (KD):

På mange måder er det en glædens dag for Kristendemokraterne, og det er det ikke mindst på grund af det lovforslag, som regeringen her har fremsat, som jo har en klar tråd tilbage til det beslutningsforslag, B 20, som det daværende Kristeligt Folkeparti fremsatte for Folketinget den 11. december 2001, et beslutningsforslag om tiltag mod vold i familien.

Det var et forslag, som baserede sig på den såkaldte Østrigsmodel om bortvisning af en voldelig part fra hjemmet, et forslag, som fik en forholdsvis positiv behandling og modtagelse her i Folketinget, om end der på det tidspunkt ikke var flertal for, at det blev gennemført, hvorefter der blev sat et udvalgsarbejde i gang for nøjere at undersøge den såkaldte Østrigsmodel og konsekvenserne af at indføre noget tilsvarende her i Danmark.

Det er det, som nu alt i alt har ført til L 218, og det giver jo sig selv med det, jeg allerede har sagt, at Kristendemokraterne selvfølgelig er meget positive over for det fremsatte lovforslag, som i store træk svarer til det, som vi selv havde fremme i vores beslutningsforslag nr. B 20 fra 2001.

Det er utrolig vigtigt, at voldsofferet ikke får en dobbeltstraf ved at skulle flygte fra eget hjem som konsekvens af den vold, der er sket i hjemmet, men at voldsofferet får ret til sikkerhed, beskyttelse og støtte i eget hjem, sådan som lovforslaget også lægger op til.

Kl. 15.40

Skal det ske, er det selvfølgelig også utrolig vigtigt, at den hjælp og støtte, der skal gives, også bliver givet. Dels af de kommunale myndigheder i form af socialrådgivere, som kan ryk-